

Warszawa, dnia 31 października 2019 r.

Poz. 2106

**OBWIESZCZENIE
MINISTRA OBRONY NARODOWEJ**

z dnia 2 października 2019 r.

**w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej w sprawie urlopów żołnierzy
w czynnej służbie wojskowej**

1. Na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1461) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 30 marca 2010 r. w sprawie urlopów żołnierzy w czynnej służbie wojskowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1341), z uwzględnieniem zmiany wprowadzonej rozporządzeniem Ministra Obrony Narodowej z dnia 25 kwietnia 2019 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie urlopów żołnierzy w czynnej służbie wojskowej (Dz. U. poz. 889).

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia tekst jednolity rozporządzenia nie obejmuje § 2 rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 25 kwietnia 2019 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie urlopów żołnierzy w czynnej służbie wojskowej (Dz. U. poz. 889), który stanowi:

„§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”.

Minister Obrony Narodowej: *wz. T. Zdzikot*

Załącznik do obwieszczenia Ministra Obrony Narodowej
z dnia 2 października 2019 r. (poz. 2106)

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 30 marca 2010 r.

w sprawie urlopów żołnierzy w czynnej służbie wojskowej

Na podstawie art. 70 ust. 6 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1541 i 2020) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) tryb i warunki udzielania urlopów żołnierzom w czynnej służbie wojskowej;
- 2) tryb i warunki odwoływania żołnierza w czynnej służbie wojskowej z urlopu lub przedłużania mu tego urlopu;
- 3) wymiar urlopów żołnierzy w czynnej służbie wojskowej.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) ustawa – ustawę z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) żołnierz – żołnierza w czynnej służbie wojskowej, o której mowa w art. 59 ustawy.

§ 3. 1. Urlopu wypoczynkowego udziela się w jednym nieprzerwanym okresie żołnierzom:

- 1) odbywającym zasadniczą służbę wojskową – jednorazowo, w czasie jej odbywania, w wymiarze dziesięciu dni kalendarzowych, po odbyciu co najmniej trzech miesięcy tej służby;
- 1a) pełniącym terytorialną służbę wojskową – w wymiarze dwóch dni kalendarzowych za każdy okres jej pełnienia rotacyjnie wynoszący łącznie trzydzieści dni;
- 2) pełniącym okresową służbę wojskową – w wymiarze dwudziestu sześciu dni kalendarzowych w danym roku;
- 3) pełniącym służbę przygotowawczą – jednorazowo, w czasie jej pełnienia, w wymiarze pięciu dni kalendarzowych, po odbyciu co najmniej dwóch miesięcy tej służby, z tym że w przypadku służby pełnionej w kilku okresach urlopu wypoczynkowego udziela się wyłącznie w pierwszym okresie służby;
- 4) pełniącym służbę wojskową w razie ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny – w wymiarze do dwudziestu sześciu dni kalendarzowych w danym roku.

2. Do wymiaru urlopu, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, nie wlicza się czasu niezbędnego na przejazd do miejsca pobytu na urlopie i z powrotem do miejsca stacjonowania jednostki wojskowej żołnierza.

3. Jeżeli okres odbywania okresowej służby wojskowej lub służby wojskowej w razie ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny, za który należy jest urlop wypoczynkowy, jest krótszy w danym roku kalendarzowym niż dwanaście miesięcy, urlopu tego udziela się żołnierzowi proporcjonalnie do okresu odbywanej służby.

4. Na wniosek żołnierza dowódca jednostki wojskowej może udzielić urlopu wypoczynkowego w częściach.

5. Plan urlopów wypoczynkowych dla żołnierzy opracowuje się na szczeblu pododdziału, uwzględniając w miarę możliwości ich wnioski. Plan urlopów podaje się do wiadomości żołnierzy.

6. W przypadkach uzasadnionych potrzebami służbowymi lub na wniosek żołnierza urlopu wypoczynkowego można udzielić w innym terminie niż określony w planie urlopów.

7. Żołnierzowi, który w czasie przebywania na urlopie wypoczynkowym nie mógł korzystać z tego urlopu z powodu choroby trwającej co najmniej trzy dni, dowódca jednostki wojskowej udziela ponownie urlopu wypoczynkowego bezpośrednio po powrocie do jednostki wojskowej lub w okresie późniejszym na czas równy liczbie dni, w czasie których żołnierz pozostawał na zwolnieniu lekarskim.

8. Podstawą ponownego udzielenia żołnierzowi urlopu w przypadku, o którym mowa w ust. 7, jest zaświadczenie lekarskie stwierdzające chorobę i czas jej trwania.

9. Do urlopu wypoczynkowego można dołączyć, na wniosek żołnierza, urlop dodatkowy.

§ 4. Urlopu dodatkowego udziela się corocznie, w wymiarze dziesięciu dni kalendarzowych, żołnierzom, o których mowa w art. 70 ust. 1 pkt 2 ustawy:

- 1) pełniącym służbę w jednostkach powietrzno-desantowych, desantowo-szturmowych lub innych jednostkach wojskowych, jeśli wykonali co najmniej dziesięć skoków spadochronowych w ciągu roku;

- 2) zajmującym stanowiska nurków lub pletwonurków oraz instruktorów sanitarnych zabezpieczających nurkowanie, którzy systematycznie nurkują lub przebywają w komorze dekompresyjnej;
- 3) wchodzącym w skład etatowych załóg trałowców, niszczycieli min, okrętów podwodnych, okrętów rakietowych, okrętów zwalczania okrętów podwodnych, jeśli okręty te wychodziły w morze co najmniej sześćdziesiąt dni w ciągu roku;
- 4) pełniącym służbę w jednostkach wojskowych przeznaczonych do zwalczania terroryzmu, jeśli brali bezpośredni udział w realizacji tego zadania;
- 5) przebywającym w strefie działań bojowych w czasie wojny co najmniej przez sześćdziesiąt dni w ciągu roku.

§ 5. 1. Urlopu zdrowotnego udziela się żołnierzowi, o którym mowa w art. 70 ust. 1 pkt 3 ustawy, w jednym nieprzerwanym okresie, w wymiarze do jednego miesiąca.

2. Podstawą udzielenia żołnierzowi, o którym mowa w ust. 1, urlopu zdrowotnego jest orzeczenie w tej sprawie wojskowej komisji lekarskiej.

§ 6. 1. Urlopu okolicznościowego udziela się żołnierzowi na jego udokumentowany wniosek w przypadku:

- 1) zgonu i pogrzebu lub ciężkiej choroby najbliższego członka rodziny, za którego uważa się małżonka, dziecko, ojca, matkę, byłego opiekuna prawnego, siostrę, brata, babkę lub dziadka żołnierza, a także dziecko, ojca, matkę lub byłego opiekuna prawnego małżonka żołnierza;
- 2) ślubu żołnierza;
- 3) urodzenia się dziecka żołnierza;
- 4) potrzeby odwiedzenia małżonka lub dziecka żołnierza, z wyjątkiem żołnierzy odbywających ćwiczenia wojskowe rotacyjne oraz żołnierzy pełniących terytorialną służbę wojskową dyspozycyjnie.

2. Urlopu okolicznościowego można udzielić żołnierzowi również w przypadkach uzasadnionych szczególnie ważnymi względami:

- 1) rodzinnymi;
- 2) osobistymi;
- 3) klęski żywiołowej, która dotknęła jego rodzinę;
- 4) związanymi z pracami sezonowymi w prowadzonym osobiście lub wraz ze współmałżonkiem gospodarstwie rolnym.

3. Urlopu okolicznościowego w przypadkach, o których mowa:

- 1) w ust. 1 pkt 1–3 i ust. 2 pkt 1–3 – udziela się w wymiarze od dwóch do pięciu dni kalendarzowych;
- 2) w ust. 1 pkt 4 – udziela się, niezależnie od osoby odwiedzanej, w wymiarze trzech dni kalendarzowych za każdy miesiąc odbywania lub pełnienia czynnej służby wojskowej, z tym że żołnierzom odbywającym ćwiczenia wojskowe oraz żołnierzom pełniącym terytorialną służbę wojskową rotacyjnie urlopu tego udziela się za każde trzydzieści dni nieprzerwanego okresu odbywania tych ćwiczeń lub pełnienia tej służby;
- 3) w ust. 2 pkt 4 – udziela się w łącznym wymiarze nie dłuższym niż czternaście dni kalendarzowych w czasie trwania tej służby.

4. Urlop, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, nie przysługuje za okres, w którym żołnierz przebywał na innym urlopie, z wyjątkiem urlopów wymienionych w art. 70 ust. 1 pkt 5 i 6 ustawy.

5.¹⁾ Urlopu, o którym mowa w art. 70 ust. 2 ustawy, udziela się na czas trwania kampanii wyborczej po przedstawieniu przez tego żołnierza kopii protokołu rejestracji kandydata lub kopii protokołu rejestracji listy, na której umieszczony jest kandydat, wydanego przez właściwą komisję wyborczą.

§ 7. 1. Niezależnie od przypadków, o których mowa w § 6 ust. 1 i ust. 2 pkt 1–3, żołnierzom pełniącym służbę w razie ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny można udzielić urlopu okolicznościowego również w przypadku czasowego niewykonywania przez nich zadań bojowych.

2. Urlop, o którym mowa w ust. 1, może być udzielony żołnierzowi w jednym nieprzerwanym okresie raz w roku kalendarzowym, w wymiarze:

- 1) w korpusie szeregowych – do siedmiu dni kalendarzowych;

¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez § 1 rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 25 kwietnia 2019 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie urlopów żołnierzy w czynnej służbie wojskowej (Dz. U. poz. 889), które weszło w życie z dniem 28 maja 2019 r.

- 2) w korpusie podoficerów – do dziesięciu dni kalendarzowych;
- 3) w korpusie oficerów – do piętnastu dni kalendarzowych.

3. Do wymiaru urlopu, o którym mowa w ust. 1, nie wlicza się czasu niezbędnego na przejazd do miejsca pobytu na urlopie i z powrotem do miejsca stacjonowania jednostki wojskowej żołnierza.

§ 8. Urlopu nagrodowego udziela się żołnierzom w trybie, na warunkach i w wymiarze określonych w przepisach o dyscyplinie wojskowej.

§ 9. 1. Urlopu z tytułu honorowego krwiodawstwa udziela się żołnierzowi w wymiarze jednego dnia kalendarzowego za każde oddane 200 ml krwi.

2. Urlopu, o którym mowa w ust. 1, można udzielić żołnierzowi łącznie z innym urlopem.

§ 10. 1. Fakt udzielenia żołnierzowi urlopu stwierdza się w rozkazie dziennym dowódcy jednostki wojskowej.

2. W rozkazie, o którym mowa w ust. 1, podaje się rodzaj urlopu, jego wymiar, termin rozpoczęcia i zakończenia oraz miejsce przebywania żołnierza na urlopie i sposób jego powiadamiania w razie potrzeby odwołania tego żołnierza z urlopu.

3. Odwołanie żołnierza z urlopu stwierdza się w rozkazie dziennym dowódcy jednostki wojskowej. Odwołanie powinno być uzasadnione i mieć wyjątkowy charakter.

4. Odwołanie żołnierza z urlopu następuje za pomocą pisemnego zawiadomienia lub przez uprawnionego żołnierza (pracownika), przez dowódcę (komendanta) garnizonu (dowódcę jednostki wojskowej), właściwego dla miejsca przebywania żołnierza w czasie urlopu, telefonicznie lub w każdy inny możliwy i dostępny sposób.

5. Żołnierz odwołany z urlopu obowiązany jest niezwłocznie stawić się w miejscu pełnienia służby.

6. Żołnierzowi odwołanemu z urlopu przysługuje ponownie ten urlop w pełnym wymiarze, jeżeli żołnierz przebywał na nim nie dłużej niż trzy dni kalendarzowe. W pozostałych przypadkach przysługuje urlop w wymiarze niewykorzystanym.

7. Żołnierzowi odwołanemu z urlopu udziela się ponownie tego urlopu po ustaniu przyczyny, dla której został on z niego odwołany.

§ 11. 1. Żołnierzom przebywającym na urlopie urlop ten może być przedłużony w razie:

- 1) zachorowania żołnierza;
- 2) zgonu i pogrzebu lub ciężkiej choroby najbliższego członka rodziny, za którego uważa się małżonka, dziecko, ojca, matkę, byłego opiekuna prawnego, siostrę, brata, babkę lub dziadka żołnierza, a także dziecko, ojca, matkę lub byłego opiekuna prawnego małżonka żołnierza;
- 3) klęski żywiołowej, która dotknęła jego rodzinę;
- 4) powstania innych ważnych przyczyn uniemożliwiających powrót do jednostki wojskowej.

2. O przedłużeniu urlopu w sytuacjach określonych w ust. 1 decyduje dowódca garnizonu, a w garnizonach, w których są etatowi komendanci garnizonu – komendant garnizonu, w którym żołnierz przebywa na urlopie.

3. Przedłużenie urlopu nie może przekraczać jednorazowo pięciu dni kalendarzowych.

4. Dowódca lub komendant garnizonu, o których mowa w ust. 2, zawiadamia niezwłocznie dowódcę jednostki wojskowej, w której żołnierz odbywa lub pełni czynną służbę wojskową, o przedłużeniu urlopu temu żołnierzowi.

§ 12. 1. Do wymiaru urlopów wlicza się kolejne dni kalendarzowe, w tym niedziele i święta oraz dni dodatkowo wolne od służby.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do urlopu, o którym mowa w § 3 ust. 1 pkt 2 i 3, § 4 i § 9 ust. 1. Do wymiaru tych urlopów nie wlicza się niedziel i świąt oraz dni dodatkowo wolnych od służby.

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia^{2), 3)}

²⁾ Rozporządzenie zostało ogłoszone w dniu 20 kwietnia 2010 r.

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Obrony Narodowej z dnia 2 lipca 2004 r. w sprawie urlopów żołnierzy niezawodowych (Dz. U. poz. 1700 oraz z 2009 r. poz. 542), które utraciło moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia na podstawie art. 22 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o zmianie ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1278).